

Intervju med Sølvi Edvardsen, 24. februar 2011, Kunsthøgskolen i Oslo

- 00.00 (f. 1951, Oslo/Grorud) Vokst opp med dans som del av sosialt samvær. Ballett først som 18-åring. Tok utdanning som tekstilkunstner. Randi Frønsdal: Jazz, moderne og klassisk også inn i studier på Ballettinstituttet. Om foreldrebakgrunn og reaksjoner på å satse på dans: "komplisert".
Var engasjert i friidrett. Var sjenert som barn – dansens funksjon som vendepunkt i livet og "språk". Er "billedskaper" og fascinert av billedkunst.
1973-76 på Ballettinstituttet – fem år før hos Frønsdal. Forestilling og turnéer med Frønsdals koreografier. Ikke klassisk i forestillinger. Noen "undrende" reaksjoner.
- 09.50 Kort om Frønsdal som pedagog. Ballettinstituttet mye preget av gjestelærere – japansk søskenpar som underviste moderne (2. året) ble viktige. Sulten på dansens "innmat" og på nye utfordringer. "Ikke så opptatt av båser (...) kvalitet".
Om egne begrensninger som utøver, visste tidlig at hun ville bli koreograf, men tok flere diplomer på Ballettinstituttet.
Hadde et bredt spekter av fag og falt for klassisk indisk dans, og det spirituelle i denne. Liv Gylseth og hennes privatlærer fra India som lærer. Ren helaftens indisk forestilling i 1976 på Høvikodden. Tror de første egne arbeidene bar preg av indisk dans.
- 17.15 Mer om arbeidet med indisk dans som pedagog og i India. Om indisk preg på verk som *Ilddråpen* i debutverket for Collage (1980) + *Equilibre* og *Villskuddet*. Ansatt som danser i Collage 1977-1985 (sluttet ved fødsel av barn nr 2). Brukte tid på å ta oppfordringen om å koreografere. Om mangfoldet i oppgaver siden. F. Eks. Nationaltheatret i 1987 – manglende likestilling dans/teater.
- 23.00 Om egen arbeidsmetode – sluttet å koreografere på egen kropp etter *Ilddråpen*. Om visjonen/"filmrullen"/skisser som styrer prosessen – særlig fra andre halvdel av 80-tallet. Opplevelse av mer enhetlig formspråk tidlig på 80-tallet – mer "grenseløst" seinere.
Om trening og disiplin, som preget Collage. Menn kun som gjester. Fulltidsarbeid + undervisning om kvelden for å tjene penger. For henne sluttet dette pga. barn fra 1978.
- 28.30 Om veien videre fra Collage. Kritikerpris for *Kimen* i 1984 og oppdrag for Operaen (Anne Borg) i 1985. Kort arbeidsprosess. Lite kontakt mellom Operaen og danseverdenen utenfor. Kontraster i arbeidsmetode og lite tid til prosess. Stor endring på dette seinere. Ønsket ikke å vise resultatet, men fikk visning som start på karrieren utafra Collage. Om sulten på oppdrag og stor arbeidsbyrde med design og søm av kostymer etc.
- 33.25 Nytt oppdrag i Operaen i 1993. Vanskelig både å få innpass og å få brukbare arbeidsrammer.

Oppdrag for Carte Blanche i 1990 (Anne Borg) *Kurios* – japan-inspirert. Del av et søk etter kulturelle røtter for dans. Opplevelsen av at mye ”nytt” egentlig er gammelt. Egypt, Mexico – mest Asia. Mindre materialistisk kultur? Sorg over dansens flyktighet og produksjoner som hadde fortjent et lengre liv.

- 38.10 Spesifikk turnéstøtte i Collage-tiden. Hadde lite med administrasjon og markedsføring å gjøre – tok heller praktiske oppgaver i Collage-kollektivet. Trives best i studio eller med egne forberedelser. Belastende å være ”i rotteracet”. Kunne unngå det til en viss grad i Collage. Var tilknyttet Collage til 1992. Omlegging i Collage: ”Ingenting å komme tilbake til”. Koreograferte Carte Blanches OL-satsning (1994) (Fredrik Rütter). Fantastiske forhold!
- 44.55 Mer om Collage. Synlige i samtiden, bredt gjennomslag. Interessante journalister, debatter – interesse og plass for kritikk. Dansens begynnende status – ikke fulgt opp seinere. Drivkraft? ”Intens kjærlighet til moderne dans”. Ulikheter i gruppa. Vendepunkt? Første helafte i 1987: *Terra* med musikk av Keith Bleasby. Dramatisk om hvordan vi behandler natur og mennesker. Signaturverk? Fra strengt formspråk til danseteater – hvert uttrykk har sin ”skuff”.
Born, never asked (1986) – viktig verk som kvinne. *Røde tunger* for Mona Walderhaug. Tre hovedformer (med *Terra*). *Villskuddet* (1983) første med spesialkomponert musikk (Rob Waring).
Mer om forholdet til musikk.
Om team-arbeid. Vil være ”menneske, ikke diktator”. Ønsker intensitet og er krevende overfor utøvere og seg selv. Verket styrer.
- 58.35 Ett år i Paris etter Ballettinstituttet ved *Centre Internationale de la Danse Moderne*. Forsterket inntrykk av mangfold i dans – klargjorde egen preferanse i den ekspressive del av den moderne dansen. Teknisk preferanse mellom Graham og Limon – ”Graham fullverdig den gang”. Alvin Ailey og Horton-teknikk. Cunningham kun ”interessant”. Møtte teknikk-spesialister i Paris. I dagens landskap er *release* helt nødvendig. Klassisk barre som ”ubetalelig”/basic. Viktig å trigge seg på nye ferdigheter.
- 01.04.40 Om endringer i syn på danseteknikk og egen kamp mot båssetting. Nevner hiphop og akrobatikk som interessante utvidelser av dansen.
Kommentarer til miljøer innenfor frifeltet – kampen for overlevelse som gir negative utslag. Egen generasjon ”nesten visket ut” fra starten av 90-tallet. Monopol-situasjon (Kulturrådet?). Umulig å drifte kontinuerlig virksomhet. Har tatt ni år å kunne produsere en trilogi i senere år. Ingen forutsigbarhet. Blir prisgitt oppdrag med bestemte rammer.
Dans som ”pynt” utilfredsstillende – ”like vanskelig å gjøre kvalitativt godt, bare et annet fag”.

- 01.12.00 Ønsker om egen kontinuitet. Vurderinger av endringer i vilkår for å være koreograf. Kunstnerisk spennende å virke nå – ønsker om å slippe til i Nasjonalballetten. Opplevelsen av at oppdrag kan ta deg ”til terskelen – over den, eller inn i rommet”.
Om å slutte å lese kritikker på 90-tallet.
Access på Nasjonalballetten (2010), Trilogien (2000-tallet Framhevet nr. 2 med dansere fra ulike generasjoner: *Memento Mori*) og *Leaning* som eksempler på viktige verk i seinere tid.
- 01.19.30 Om det politiske i eget arbeid.
Opptatt av kjærlighet, ydmykhet for kunstarten. Fortsatt behov for kamp om status og behov for mer sjenerøsitet i miljøet.